

שמצד הנה"י, ומשום כך מכח הת"ת המלכות יכולה להשיג את כח כולם (רמ"ק).
בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת אֶתוֹסַף עֲמִיּה נֶפֶשׁ יִתִּירָה, דְּאִיְהִי בִינָה.
ה' עֲלָאָה אמנם בשבת מתווספת במלכות נפש יתירה מצד הבינה שהיא סוד אות ה'
 העליונה דשם הוי"ה, דהיינו שהמלכות הנקראת נפש היא עולה בשבת לבינה ואז הוא סוד
 נפש יתירה (רמ"ק). **י' אֹת בְּשַׁבָּת, חֲכָמָה עֲלָאָה. מֶלֶךְ מְעוֹפָר**
בְּכֶתֶר, וּבְגִין דָּא, בְּתַפְלַת מוֹסַף כְּתָר יִתְּנוּ לָךְ וכן בשבת
 המלכות מתעטרת עוד באות י' דחכמה העליונה, ובזה המלכות מתעטרת גם מהכתר מאחר
 שהחכמה נקשרת בכתר, ומשום כך אנו אומרים בתפילת מוסף כתר יתנו לך, דהיינו שהוא
 סוד הארת הכתר במלכות.

בתחילה היתה המלכות סוד סגולתא מעל האות, ולאחר הקטרוג נתמעטה
 לסגול מתחת האות

וּבְרָאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם, וְכִי כָמָה רִישֵׁין אֵית לָהּ לְסִיְהָרָא
 ומש"כ 'בראשי חדשיכם' קשה למה נאמר 'ובראשי' בלשון רבים, וכי יש
 כמה ראשים למלכות הנקראת לבנה שעל כך צריך לומר 'ובראשי', והרי יש לה רק ראש
 אחד שהוא היסוד הנמצא למעלה ממנה [רנ]. **אֵלָא אֵינּוּן תִּרִין נְקוּדִין,**

אור הרשב"י

והענין הוא כי בתפלת שחרית דלחש נעשין
 ג' מוחין דילה מג' פרקין עילאין דנה"י דז"א
 כנודע והרי זו בחינת ראש שלה. ואח"כ
 בחזרת תפלת שחרית עולה עד חג"ת ומשם
 נעשית לה בחינת רישא דילה ובלחש דמוסף

[רנ] ובענין זה איתא בשער הכוונות – דרושי
 ראש חדש וז"ל: ואמנם ענין ביאור ר"ח לעמך
 נתת יובן ממ"ש הכתוב ובראשי חדשיכם
 תקריבו אשה לה' והקשו בס"ה בפ' פנחס
 וז"ל וכי כמה רישין אית לה לסיהרא וכו'

הלימוד היומי

לע"נ ר' ציון כהן בן יחזקאל ז"ל

בְּנוֹנָא דָּא, נִקְדָּה תַּתָּאָה סִיְהָרָא אלא סוד 'ובראשי' הוא נאמר על נצח והוד שהם בסוד שתי נקודות מעל המלכות והם כדוגמת ניקוד סגול כזה: וסוד הנקודה התחתונה היא כנגד המלכות שתחתיהם, **תִּרִין רִישֵׁין דִּילָהּ, תִּרִין נְקוּדִין דְּאֵינוּן עָלֶיהָ, סְגוּל** ובזה אלו הנו"ה שהם כשני ראשים על המלכות הם נמצאים על נקודת המלכות, ובזה ביחד הם כניקוד סגול. **בְּקִדְמִיתָא הָוָה כְּתָר עָלֵי תִרֵי מַלְכִין בְּנוֹנָא דָּא, וְהָוִת סְגוּלָתָא** והנה

אור הרשב"י

אע"פ שנתמעטה וירדה בהיכל ק"ק דבריאה יש לה תקנה בשעת התפלה דשחרית כי אז חוזרת היא לחזור ולעלות למעלה באצילות עד נה"י דז"א ושם תזדווג פכ"פ עם יעקב וז"ס אומרים צדיקים יקראו על שמך כי נה"י דז"א הם נקראי' צדיקים והיא תגדל עד שיעור קומתם ובזה יקראו על שמך.

גם זהו ענין יעקב יקרא ע"ש יעקב בנה הקטן וכו' כי יזדווג עמה יעקב שהוא קטן הקומה מז"א לכן אף בזה לא נתקררה דעתה עד שא"ל הביאו עלי כפרה עלי דייקא ר"ל כי עתידה היא בכל ר"ח לעלות עד הכתר שלו לחזור כקדמות' להיות שם ב' המאורות הגדולים שוים בקומתם בתפלת מוסף דר"ח כבתחילת אצילותה ואע"פ שהיא שוה עמו אמר עלי לרמוז כי בערך שהוא אינו עולה שום עליה בר"ח והיא עולה כל אלו העלויות נמצא שיש לה יתרון ביום ר"ח ממה שיש לז"א וזה הוא עלי ואז נתקררה דעתה כיון שבכל ראש חדש חוזרת לקדמותה כבזמן אצילותה.

נעשית רישא דילה מחב"ד דז"א ואח"כ עולה ממש עד כתר דז"א ושם נעשית לה ראש אחד והרי איך ממש אית לה לסיהרא הרבה ראשין ולזה אמר ובראשי חדשיכם בלשון רבים ולא אמר ובראש חדשיכם.

גם בזה יתבאר לך ענין משו"ל בענין מיעוט הירח שלא נתקררה דעתה עד שאמר לה הביאו עלי כפרה על שמעטתי את הירח וצדיקים יקראו על שמך והענין במ"ש ענין מיעוט הירח מה ענינו והוא כי הנה כשנאצלו זו"ן דאצילות היו שוים בקומתם ממש והיו נקראים שני המאורות הגדולים ואח"כ נתמעטה הירח וירדה בבחינת נקודה בראש עולם הבריאה בהיכל ק"ק אשר שם ושם עומדת הנקבה תמיד שלא בשעת התפלה כנ"ל וז"ס מ"ש הרבה חייליה להפיס דעתה שהוא שכחן לה ממשלה שתמשול על ג' עולמות ב"ע אשר כולם נק' עלמא דנוק' והם הם ריבוי חייליה בהיותה למטה בבריאה ועכ"ז לא נתקררה דעתה וחזר וא"ל פיוס אחר צדיקים יקראו על שמך כו' פ"י כי הנה

הלימוד היומי

לע"נ ר' ציון כהן בן יחזקאל ז"ל

בתחילה היתה המלכות כנגד הת"ת כדוגמת כתר על שני המלכים נצח והוד, ובזה היא היתה כצורת טעם הסגולתא כזה: * וּלְבַתֶּר דְּאַמְרַת אֵי אַפְשָׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִּים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַתֵּר אֶחָד, אֲמַר לִיה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עֲצֻמְךָ אִמְנֵם לֵאחֹר קִטְרוּג הַלְבָנָה שְׁהִיא אִמְרָה אֵי אַפְשָׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִּים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַתֵּר אֶחָד אִזּוּ אִמַּר לֵה הַקַּב"ה לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עֲצֻמְךָ, דְּהֵיִינוּ שְׁהַמְלָכוֹת אִמְרָה שְׁהִרִי אֲנִי צְרִיכָה לַפְעוּל שְׁתֵּי פְעוּלוֹת, גַּם לַפְעוּל רַחֲמִים בְּנִצַּח וְגַם לַפְעוּל דִּין בְּהוֹד, וְאִם כֵּן בּוּזָה יִתְבַטֵּל כַּח הוֹדִין שְׁלִי ע"י הַרְחָמִים הַמְרֻבִּים שֶׁל הַנִּצַּח וּלְכֵן לֹא יִכּוּלִים שְׁנֵי הַמְלָכִים נו"ה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַתֵּר אֶחָד שֶׁל הַמְלָכוֹת, וּלְכֵן אִמַּר לֵה הַקַּב"ה לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עֲצֻמְךָ. וְנִחִיתָת לְרַגְלוֹי דְּתֵרִין מַלְכִּים, כְּגוֹנוֹנָא דָּא וְהֵיִינוּ סְגוּל, מַה דְּהוֹת סְגוּלָתָא, אֶתְהַדְרַת סְגוּל וּבּוּזָה הַמְלָכוֹת יִרְדָּה לְבִרְיָאָה מִתַּחַת שְׁנֵי הַמְלָכִים נו"ה, כְּדוּגְמַת נִקּוּד הַסְּגוּל כּוּזָה: * וּבּוּזָה מַה שְׁהִיא הִיתָה בְּתַחֲלִילָה כְּטַעַם הַסְּגוּלָתָא * מַעַל הַנו"ה עֵתָה הִיא חוֹזְרָה לְהִיּוֹת בְּסוּד סְגוּל מִתַּחַת לַנו"ה בְּתַחֲלִילָה כְּטַעַם הַסְּגוּלָתָא * מַעַל הַנו"ה עֵתָה הִיא חוֹזְרָה לְהִיּוֹת בְּסוּד סְגוּל מִתַּחַת לַנו"ה

♦(רמ"ק)

סוד הדבר של שתי הנקודות של שני המלכים בפסוק פרים בני בקר שנים וּרְזָא דְּמַלְהָ, לְקַבֵּל תֵּרִין נְקוּדִין, דְּאֵינּוּן תֵּרִין מַלְכִּים, קָא רְמִיז פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְסוּד הַדָּבָר שֶׁל שְׁתֵּי הַנְּקוּדוֹת שֶׁל שְׁנֵי הַמְלָכִים נו"ה הוּא רִמּוּז בְּמַש"כ 'פְּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם', וְלְקַבֵּל נְקוּדָה עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהוּ, אֲמַר, וְאֵיל אֶחָד, כְּמוֹ פֶּתֶר אֶחָד וּכְנִגַּד נְקוּדַת הַמְלָכוֹת שְׁהִיא כְּעֵטָרָה עַל רֹאשׁוֹ הוּא רִמּוּז בְּמַש"כ 'וְאֵיל אֶחָד' דְּהֵיִינוּ שְׁהִיא

בסוד כתר אחד על הנו"ה כטעם הסגולתא כזה: * **בְּתֵר דְּאַמְרַת אֵי אִפְשָׁר
לְשֵׁנִי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֵתֵר אֶחָד, אֲזַעִירַת גְּרָמָה**

אמנם מאחר שהיא אמרה שאי אפשר לשתי מלכים נו"ה להשתמש בכתר אחד של המלכות,

היא גרמה בזה להקטין את עצמה, ובזה היא ירדה לבריאה מתחת לנו"ה כצורת הסגול,

אוּף הֶכִי, וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת. אֵיל דִּיצְחָק,

אֶתְהַדָּר שַׁעִיר והוא רמוז במש"כ 'ושעיר עיזים אחד לחטאת', דהיינו שבתחילה

היא היתה בבחינת איל של יצחק שהוא סוד המלכות כאשר היא למעלה מעל הנו"ה, ועתה

ע"י הקטרוג היא חזרה להיות בסוד שעיר שהוא סוד המלכות שלמטה מהנו"ה [רנז].

אֶתְהַפֵּךְ מֵרַחֲמֵי לְדִינָא, וְאֶתְזַעֵר ובזה היא גם נהפכה מבחינת

הרחמים שבסוד איל לבחינת דין שבסוד שעיר וגם היא התמעטה וירדה לבריאה שמתחת

הנו"ה (רמ"ק).

אור הרשב"י

ימים ושנים, אמרה ליה: יומא נמי, אי אפשר
דלא מנו ביה תקופותא, דכתיב והיו לאותות
ולמועדים ולימים ושנים, זיל, ליקרו צדיקי
בשמיך: יעקב הקטן שמואל הקטן דוד...
הקטן. חזייה דלא קא מיתבא דעתה, אמר
הקדוש ברוך הוא: הביאו כפרה עלי
שמיעמתי את הירח! והיינו דאמר ר"ש בן
לקיש: מה נשתנה שעיר של ראש חדש
שנאמר בו לה' – אמר הקדוש ברוך הוא:
שעיר זה יהא כפרה על שמיעמתי את הירח.

[רנז] ובענין זה איתא בחולין דף ס' עמוד ב'
רבי שמעון בן פזי רמי, כתיב: ויעש אלהים
את שני המאורות הגדולים וכתיב: את
המאור הגדול ואת המאור הקטן! אמרה ירח
לפני הקדוש ברוך הוא: רבש"ע, אפשר לשני
מלכים שישתמשו בכתר אחד? אמר לה: לכי
ומעטי את עצמך! אמרה לפניו: רבש"ע,
הואיל ואמרת לפניך דבר הגון, אמעית את
עצמי? אמר לה: לכי ומשול ביום ובלילה,
אמרה ליה: מאי רבותיה, דשרנא בטיהרא
מאי אהני? אמר לה: זיל, לימנו בך ישראל

הלימוד היומי

לע"נ ר' ציון כהן בן יחזקאל ז"ל